

**На прийомі у голови райдержадміністрації
пристрасті то спалахують, то гаснуть.**

ЯК НЕ СЛЪОЗАМИ, ТО ХИТРІСТЮ

**Чому жіноча гвардія бере в облогу
не сільради, а кабінети районної влади**

відділення поштового зв'язку відповідно до списків, представлених обласним центром по нарахуванню і виплаті допомог та компенсацій.

Довгенько довелося заспокоювати розхвилювану жіночу гвардію. Мовляв, борги обов'язково повернуть і справедливість восторжествує. Що ж, дав би Бог, а поки що... Поки що черга жінок за "дитячими" грішми не зменшується.

Минулого понеділка голова райдержадміністрації знову приймав громадян, знову вислуховував жіночі жалі, знову терпляче пояснював і заспокоював. Окремі жінки, котрі прийшли в той день на прийом, робили відчайдушні спроби зрозуміти керівника, але дехто навіть і не намагався цього зробити, висуваючи натомість свої аргументи, найчастіше - не досить переконливі. Якось одна молодичка намагалася довести, що в сусідньому Демидівському районі "дитячі" гроші вже давно виплатили. Сергій Костючко вирі-

шив одразу ж вияснити ситуацію, щоб поставити крапку над "і". Та не встиг він зняти телефонну слухавку, як від язикатої кумасі вже й слід прохолов. Однак у понеділок, під час чергового прийому в голови райдержадміністрації комедія повторилася. Її розіграла жителя Хорупаня Жанна Плисюк. Щоправда, цього разу географія значно розширилася в напрямку Костопільського району. Причому метка молодичка так завзято доводила, що там теж уже давно одержали "дитячі" гроші, немов вона сама ці гроші й виплачувала... Одне слово - і сміх, і гріх. Хоча, якщо відверто, смішного в цьому мало. Адже держава справді заборгувала значну суму малаозабезпеченим сім'ям із дітьми. І людям байдуже, що це за гроші та звідки вони беруться. Ось і шикуються в безконечну чергу, оббиваючи пороги, підгіриваючи уяву різного роду чутками, які потім і видають як вагомі аргументи. Так що отих безталантих

Зажурилися сільські голови. Чи засоромилися?

жінок, котрі мандрують з далекого села якщо не за грішми, то бодай за надією, по-справжньому жаль. Тим паче, що вони могли б і не зриватися із насиджених місць, якби знали реальний стан речей. Невже виконкоми сільських рад не в силі поінформувати громаду? Очевидно, сільські голови не можуть (чи не хочуть?) розтлумачити людям прописні істини, сказати їм правду в очі. Якою б гіркою вона не була...

Віднині, як зауважив Сергій Костючко, у прийомні дні в райдержадміністрацію запрошуватимуться і сільські голови. Особливо з тих сільрад, звідки найбільше звертається громадян. Отож той, хто соромиться людям вдома в очі зазирнути, хай це зробить, так би мовити, на офіційному рівні.

Звісно, не всі проблеми,

з якими звертаються громадяни, є в компетенції сільвиконкомів. Однак із 26 чоловік, що були минулого понеділка на прийомі в голови райдержадміністрації, більша половина піднімала питання, які можна було б умовно поділити на загальновідомі та побутові. Тому трохи непереливки було селищному голові Сергію Вороб'ю, Миколаївському та Хорупанському сільським головам Олегу Олефіру та Василю Корцюку. Адже всі вони, як то кажуть, і при силі, і при розумі. Разом із тим чимало проблем, які можна віднести до розряду гострих, вдалося вирішити громадянам при безпосередній підтримці голови райдержадміністрації. Адже не дарма кажуть: якщо є проблема, то є й шляхи її вирішення.

Василь ХУДИК.

ЖИВУТЬ, БО ДУМАЮТЬ.